

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 574: Cho Nên Thọ Mạng, Thế Sự, Tuy Có Định Số, Nhưng Thực Chất Là Định Mà Không Cố Định, Mọi Sự Do Người Mà Thôi

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 049)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Cho nên thọ mạng, thế sự, tuy có định số, nhưng thực chất là định mà không cố định, mọi sự do người mà thôi.】

Câu nói này hoàn toàn là chân lý. Tất cả chúng sanh trên thế gian đều có vận mệnh, nếu thật sự gặp được người đoán mạng giỏi, thì quả thật cát hung họa phước trong cả đời quý vị đều đã được định sẵn trong mạng, người thế tục thường nói: *“Một đời đều là mạng, nửa điểm chẳng do người”*. Vận mệnh là thật sự có. Cá nhân có mạng, một gia đình cũng có mạng, chúng ta gọi là gia vận, gia đình cũng có mạng, quốc gia cũng có quốc vận, toàn thế giới có thể vận, thời xưa quả thật có người đã từng suy đoán qua những điều này.

Thiệu Khang Tiết vào thời nhà Tống của Trung Quốc chúng ta rất lỗi lạc, dùng lời hiện đại mà nói thì ông là một nhà toán học lớn, nhà triết học lớn. Ông suy đoán thế vận, ông có một cuốn sách tên là *“Hoàng Cực Kinh Thế Thư”*. Cuốn sách này được thu thập vào trong *“Tứ Khố Toàn Thư”*, đó là nói về quốc vận, về sự hưng suy thay đổi của các vương triều Trung Quốc chúng ta; nói về thế vận, sự biến hóa của toàn thế giới, đây là một bộ sách vô cùng nổi tiếng.

Lúc còn trẻ tôi rất thích môn học này, liền đi tìm, tìm được rồi mang ra xem nhưng xem không hiểu, không biết trong đó nói những gì. Về sau khi học Phật rồi thì không nghiên cứu những thứ này nữa, học Phật rồi mới biết trong định số vẫn còn có biến số. Chỗ này nói là chân lý, thực ra là định mà chẳng cố định, mọi sự do con người mà thôi.

Quý vị xem tiên sinh Viên Liễu Phàm, đó chính là một tấm gương rất tốt. Không tiên sinh đoán mạng cho ông ấy, là định số; diễn biến cát hung từng năm của ông ấy quả thật giống hệt như những gì Không tiên sinh đã nói, một mảy

may đều không thể xoay chuyển. Đi thi, năm nào thi đậu hạng mấy, kết quả lúc yết bảng không sai chút nào, y hệt như trong mạng đã an bài. Sau khi gặp được Vân Cốc Thiền sư, Vân Cốc Thiền sư dạy ông ấy đoạn ác tu thiện, cải tạo vận mệnh; ông ấy làm theo phương pháp mà Vân Cốc Thiền sư đã dạy, về sau thì những đoán định ấy không còn chuẩn nữa, không còn giống với vận số đã định nữa, liền chuyển biến rồi, đây chính là định mà không cố định.

Cho nên vận mệnh là do chính mình tạo ra, vận mệnh do chính mình có thể cải đổi, quý vị phải biết cách cải tạo vận mệnh của chính mình. Người thế gian chúng ta thường nói anh hùng hảo hán, định nghĩa của anh hùng là gì? Người khác không làm được, mà họ có thể làm được. Sự việc trên thế gian này, việc gì là khó nhất? Tạo ra vận mệnh là khó nhất, quý vị có thể cải tạo được vận mệnh của mình, đó mới là anh hùng hảo hán thực sự. Phật Pháp là phương cách thù thắng nhất có thể giúp chúng ta cải tạo vận mệnh tốt nhất, có thể thấy việc này quả thật là do sức người chuyển hóa.

Trước đây tôi giảng “*Liễu Phàm Tứ Huấn*” đã giảng qua không ít lần, đầu năm nay có một số đồng tu từ một bộ băng ghi âm đã chỉnh lý lại, hiện tại đã in thành sách, rất đáng để chư vị làm tài liệu tham khảo. Học Phật nếu như ngay cả vận mệnh cũng không thể sửa đổi, thì việc học Phật của chúng ta xem như uổng phí rồi. Không có phú quý có thể được phú quý, không có thọ mạng có thể được thọ mạng, đây là lợi ích hiện đời của việc học Phật chúng ta. Nếu hiện tại lợi ích này mà không đạt được, lại nói học Phật đời sau sẽ được điềm tốt, cách nói này rất mờ mịt, ai có thể tin được?

Trong Phật Pháp nói quả báo có hai loại: có hoa báo, có quả báo; hoa báo là đời này, quả báo là đời sau. Hoa nở có tốt, chúng ta mới có thể suy tưởng đến quả kết sẽ tốt; hoa nở không tốt, quả làm sao có thể kết tốt được? Chúng ta học Phật tuyệt đối không mê tín, Phật Pháp dạy chúng ta phá mê khai ngộ, chúng ta trong Phật Pháp nhất định phải đạt được lợi ích chân thật. Nhất định phải thâm tín không nghi, nhất định phải cầu giải (hiểu thấu), giải càng rõ ràng càng minh bạch, sự nghi hoặc của chúng ta mới có thể đoạn tận gốc rễ, sau đó mới có thể nghiêm túc nỗ lực mà y giáo phụng hành.

Lúc tôi còn trẻ, tôi giác ngộ cũng xem như không quá muộn, tôi biết bản thân mình không có phước báo, biết mình đoản mạng, đây là sự giác ngộ của tôi. Về sau đọc được “*Liễu Phàm Tứ Huấn*”, những lỗi lầm mà Viên Liễu Phàm mắc phải lúc trẻ, tôi thấy đều có; những ưu điểm của Viên Liễu Phàm lúc trẻ, tôi

thầy đều không có. Quả báo của tôi so với ông ấy còn thê thảm hơn, mạng của ông ấy còn có thể sống đến năm mươi ba tuổi, tôi lúc trước được người ta xem tướng đoán mạng cho, bảo sống không qua nổi bốn mươi lăm tuổi, tôi tin, tôi thừa nhận. Năm nay đã đến tuổi bảy mươi, cái tuổi thất thập cổ lai hy, tôi không cầu thọ mạng, thọ mạng có được đều nhờ tu học Phật Pháp mà thành, khó cầu nhất chính là thọ mạng.

Nói đến phú quý, tôi cảm thấy tôi ngày nay so với bất kỳ người nào trên thế giới đều có phước báo hơn, phước báo của bất kỳ người nào cũng không lớn bằng tôi, phước báo của tôi ở chỗ nào? Tôi không có lo âu, không có phiền não, không có vương bận, đây là đại phước báo. Trong số quý vị có người nào mà trong lòng không có vương bận? Tôi trước đây vẫn còn một chút xíu vương bận, đó là mẹ già; mẹ tôi ngày mừng một tháng năm đã vãng sanh rồi, vãng sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc rồi, tôi từ nay về sau chẳng còn sự tình gì nữa, như vậy thật tự tại biết bao!

Phước báo chân thật là thân tâm thanh tịnh, vô ưu vô lự, không có vương bận, cái này mới gọi là tự tại, mới thực sự gọi là hưởng phước. Không phải có tiền thì liền có phước báo, có tiền rồi rắc rối lớn lắm, trong lòng bất an, lo được lo mất; lại sợ tiền mất giá, lại sợ làm mất, thất thoát tiền bạc, từ sáng đến tối cứ lao tâm khổ trí vì những tâm vọng tưởng vô ích, đó là ma chướng. Tài, sắc, danh, thực, thùy đều là ma, nhưng tôi thì không vương phải, bên cạnh tôi không có ma chướng, xung quanh đều là Phật Bồ Tát, đây chẳng phải là được đại tự tại sao? Người thế gian từ sáng đến tối bị bao vây bởi yêu ma quỷ quái, ngày tháng của họ làm sao mà dễ sống cho được! Vàng bạc tài bảo đều là yêu ma quỷ quái.